

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 18C/45/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8310202187
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2014:8310202187.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom JUDr. Andrejom Lukáčkom v právnej veci navrhovateľa Q. V., X. P. X., W. R. XX, S., zast. JUDr. Ľubošom Bajuzíkom, advokátom, Námestie slobody 2, Humenné proti odporcovi J. Q. T., Š. XX, S., zast. JUDr. Jánom Lemešom, advokátom, Košice, Žižkova 11 o náhradu škody takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi sumu 1.139,95 eur v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

O trovách konania súd rozhodne po právoplatnosti rozsudku vo veci samej.

odôvodnenie:

Návrhom podaným na tunajší súd dňa 19.07.2005 sa navrhovateľ domáhal, aby zaviazal odporcu k úhrade 84.074 Sk (2790,74 eur). V odôvodnení návrhu uviedol, že odporca u neho pracoval ako geodet na základe pracovnej zmluvy zo dňa 01.06.2000, pričom pracovný pomer mal dohodnutý na dobu neurčitú. Mimo povinností zakotvených v Zákonníku práce v zmysle bodu 6. Zmluvy bol povinný podľa pokynov zamestnávateľa vykonávať dohodnuté práce osobne, svedomite a riadne v určenom čase. Odporca v júli 2003 bez bližšieho vysvetlenia prestal vykonávať pracovné povinnosti a listom zo dňa 22.07.2003 oznámil ukončenie pracovného pomeru, pričom pracovné povinnosti neplnil. Neplnením pracovných povinností za obdobie od 21.07.2003 do 17.08.2003 odporca zapríčinil to, že pre klienta nebola vykonaná vopred objednaná práca, čím navrhovateľ utrpel škodu vo výške 46.779 Sk (1.552,78 eur). Keďže dohodnutú prácu pre klienta bolo potrebné bezpodmienečne vykonať navrhovateľ musel vyhľadať a zaškoliť nového pracovníka, čo si vyžiadalo ďalšie náklady vo výške 18.095 Sk (600,64 eur). Ďalšie náklady súvisiace s porušením pracovnej disciplíny odporcu vo výške 4.800,- Sk (159,33 eur) vznikli v súvislosti s riešením tohto problému poradou s právnymi zástupcami, vypracovaním výkazov pre poisťovne a odhlasovaním z platenia fondov. Celková škoda, ktorá navrhovateľovi vznikla zavinením odporcu, t. j. porušením jeho pracovných povinností predstavuje sumu 84.074 Sk (2790,74 eur).

Prípisom zo dňa 20.11.2009 navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu súdu oznámil, že ohľadom sumy 23.018,- Sk (764,05 eur) návrh berie späť a žiada, aby ohľadom tejto časti jeho nároku konanie zastavil. Odporca výhrady k čiastočnému späťvzatiu návrhu nemal, preto súd uznesením zo dňa 11.01.2010, č. k. XXC/XX/XXXX - XXX konanie ohľadom sumy 754,05 eur zastavil a návrh ohľadom zvyšku nároku navrhovateľa vylúčil na samostatné konanie s tým, že o trovách konania rozhodne v konečnom rozhodnutí.

Okresný súd Humenné rozsudkom zo dňa 15.10.2012, č.k. 18C/45/21010-234 konanie ohľadom sumy 886,74 eur zastavil, určil, že odporca je povinný navrhovateľovi uhradiť sumu 1139,95 eur v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku, odporcu zaviazal uhradiť trovy štátu vo výške 790,37 eur na účet tunajšieho súdu, a trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 139,41 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 961,69 eur právnenému zástupcovi navrhovateľa a to všetko do

3 dní od právoplatnosti rozsudku. Proti tomuto rozsudku podal odporca odvolanie, na základe ktorého vo veci rozhodoval Krajský súd v Prešove. Uznesením zo dňa 24.10.2013, sp. zn. 14CoPr/1/2013 Krajský súd v Prešove odvolacie konanie o odvolaní odporcu proti výroku rozsudku o čiastočnom zastavení konania o zaplata sumy 886,74 eur zastavil. O ostatných výrokoch rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení uznesenia Krajský súd v Prešove určil tunajšiemu súdu zamerať v ďalšom konaní svoju pozornosť predovšetkým na to, aby od navrhovateľa žiadal preukázanie predpokladov zodpovednosti za škodu. Na navrhovateľovi teda bude potrebné, aby preukázal vznik škody, či už skutočnej alebo ušlého zisku i príčinnú súvislosť medzi neospravedlnenou absenciou odporcu v práci a vznikom týchto škôd a samozrejme aj so zavinením a pri ušlom zisku aj so zavinením úmyselným odporcu. Záver o existencii škody nemôže byť založený na predpokladaných či hypotetických záveroch, ale tento záver musí byť podložený skutočnými dôkazmi o takejto škode. Vo vzťahu k ušlému zisku je predovšetkým treba zdôrazniť aj to, že ak odporca bol navrhovateľom upozornený na to, že mu vznikne ujma v chýbajúcich kalkulačných výkonoch a napriek tomu odporca na pracovisko bezdôvodne neprišiel a jeho neúčast' je neospravedlnená neprítomnosťou v práci, prípadné neuhradenie takto zistenej škody by skutočne odporovalo dobrým mravom. Pri kalkulácii ušlého zisku však nemožno obísť skutočnosť, že neospravedlnená neprítomnosť v práci sa týkala len určitého vyššie uvedeného konkrétneho obdobia a či práve táto absencia mala za následok to, že sa nezväčšil majetok poškodeného práve v priamej príčinnej súvislosti s neprítomnosťou odporcu v práci.

Odporca v písomnom vyjadrení k návrhu uviedol, že s týmto nesúhlasí. U navrhovateľa pracoval na základe Pracovnej zmluvy zo dňa 01.06.2010, pričom pracovný pomer mal uzatvorený na dobu neurčitú. Dňa 22.07.2003 navrhovateľovi písomne oznámil, že ukončuje u neho pracovný pomer. Keďže mal 22 dní nevyčerpanej dovolenky, túto čerpal od 21.07.2003 do 19.08.2003, takže škodu navrhovateľovi spôsobiť nemohol. Nie je pravdou, že navrhovateľovi vznikli náklady vo výške 477,90 eur na vyhľadanie a zaškolenie nového pracovníka a jeho oboznámenia so stavom rozpracovaných a nedokončených prác si vyžiadalo ďalšie náklady vo výške 600,64 eur. Nie je pravdou ani to, že na poradu s advokátmi a odhlásenie z platenia fondov vynaložil sumu 159,33 eur. Z uvedených dôvodov žiadal, aby súd návrh zamietol.

V rámci dokazovania súd vypočul účastníkov konania, ich právnych zástupcov, nariadil znalecké dokazovanie a oboznámil sa s príslušnými listinnými dôkazmi.

Navrhovateľ v písomných vyjadreniach a vo výpovediach na súde uviedol, že dňa 22.07.2003 mu odporca osobne doručil list v ktorom žiadal o okamžité ukončenie pracovného pomeru. Odporcovi hneď odpovedal, že jeho žiadosti vyhovieť nemôže a trvá na tom, že pracovný pomer môže ukončiť v súlade so Zákonníkom práce. Túto skutočnosť odporcovi na druhý deň písomne oznámil aj právny zástupca s tým, že odporcu zároveň vyzval, aby okamžite nastúpil do práce a pokračoval v plnení pracovných povinností. Odporca tento list neprevzal. Odporca po tom, ako navrhovateľovi doručil list o okamžitom ukončení pracovného pomeru už do práce nenastúpil, preto práce, ktoré na základe zákaziek boli dojednané, vykonané neboli a to aj z toho dôvodu, že neodovzdal agendu, následkom čoho sa nemohlo pokračovať v tom, čo mal rozrobené. V tom čase firma mala zákazky na vykonanie pozemkových úprav, ktoré boli termínované, preto bolo potrebné požiadať zákazníkov o predĺženie lehôt na ukončenie prác. Je pravdou, že odporca mal nárok na čerpanie dovolenky, avšak iba na jej alikvotnú časť. O udelenie dovolenky odporca však nepožiadala a ak by tak aj urobil jeho žiadosti v tom čase by z prevádzkových dôvodov vyhovené nebolo a táto by mu bola preplatená po ukončení pracovného pomeru. Dôvodom uplatnenia nároku na náhradu škody je odporcovou hrubé porušenie pracovnej disciplíny následkom čoho neplnil svoje pracovné povinnosti. Škoda, ktorú svojím konaním odporca spôsobil pozostáva zo skutočnej škody vo výške 528,45 eur a ušlého zisku vo výške 611,50 eur. Skutočná škoda pozostáva z nákladov na vyhľadanie pracovníka, ktorý by mohol vykonávať práce, ktoré vykonával odporca, rokovanie s uchádzačmi o túto prácu, ktorí prichádzali do úvahy, vyhotovenie pracovnej zmluvy, oboznámenie nového pracovníka so stavom rozpracovaných prác, teda jeho zapracovanie a vykonanie administratívnych prác súvisiacich s ukončením pracovného pomeru s odporcom. Keby bol odporca na pracovisku musel by síce tiež hľadať nového zamestnanca, avšak tieto náklady by znášal sám. Keďže odporca na pracovisku nebol a nebol ešte na pracovisku ani nový zamestnanec, tak ide o škodu, ktorá vznikla tým, že nevytvárali hodnotu. Zároveň odporca nazaškolil nového zamestnanca, nakoľko nebol na pracovisku. V súvislosti s predčasným odchodom odporcu z pracoviska museli sa odložiť termíny ukončenia prác na dojednaných zákazkách a to formou dodatkov k uzatvoreným zmluvám. Uvedené postupy, ktoré boli následkom porušenia zákonníka práce

zo strany odporcu musel konzultovať s právnikmi. Pri uplatnení konečnej výšky nároku vychádzal z druhého dodatku znaleckého posudku, pričom ozajstná škoda, ktorú mu odporca spôsobil predčasným ukončením výkonu prác je podstatne vyššia.

Právny zástupca navrhovateľa v písomných vyjadreniach a na pojednávaniach uviedol, že odporca bezdôvodne nenastúpil do práce od 22.07.2003 do 17.08.2003, čím hrubým spôsobom porušil Zákonník práce. Tvrdenie odporcu, že v uvedenom období legálne čerpal dovolenku nie je pravdivé. Pracovník dovolenku môže čerpať len ak na jej čerpanie štandardným spôsobom dostane od zamestnávateľa súhlas. Odporca o udelenie dovolenky zákonným spôsobom navrhovateľa nepožiadala a tento mu ju neudelil, preto neprítomnosť odporcu na pracovisku do začiatku jeho práceneschopnosti, t. j. do 17.08.2003 je treba považovať za neospravedlnenú absenciu. Na túto skutočnosť navrhovateľ odporcu upozornil listom zo dňa 23.07.2003, pričom poukázal na jeho zodpovednosť v prípade, že následkom absencie dôjde ku škode. Pracovný pomer odporcu ukončil neštandardným spôsobom a týmto navrhovateľovi spôsobil škody, ktoré boli vyšpecifikované v znaleckom posudku a v jeho dodatkoch. Odporcom požadovaná náhrada špecifikovaná v čiastočnom späťvzati návrhu do dňa 10.10.2012 vo výške 1.139,95 eur je dôvodná. Žiada, aby súd odporcu k jej úhrade zaviazal a to vrátane trov konania, ktoré budú dodatočne vyčíslené.

Odporca na pojednávaniach a v písomných vyjadreniach uviedol, že návrh, ktorý je predmetom konania je nedôvodný. Odo dňa 21.07.2008 do 19.08.2003 čerpal dovolenku na ktorú mal nárok. Po vyčerpaní dovolenky bol práceneschopný až do uplynutia výpovednej lehoty, teda do skončenia pracovného pomeru. Je pravdou, že o udelenie dovolenky písomne nepožiadala, avšak to, že bude čerpať dovolenku navrhovateľovi oznámil ústne. Odpoveď na to, či navrhovateľ s čerpaním dovolenky súhlasí od neho nedostal, preto, keďže v zmysle zákonníka práce mal nárok na dovolenku túto čerpal aj bez výslovného súhlasu navrhovateľa. V čase jeho neprítomnosti na pracovisku všetky práce pokračovali podľa harmonogramu. Do práce nenastúpil s vedomím, že na prácach, keďže tieto vykonávali kvalifikovaní zamestnanci aj napriek jeho neprítomnosti sa bude riadne pracovať a zákazky ohrozené nebudú, takže zamestnávateľovi škoda vzniknúť nemôže. Do práce nenastúpil z dôvodu nezhody so zamestnávateľom, pričom od 18.08.2003 až do ukončenie pracovného pomeru bol práceneschopný. Na pracovisku nebol viazaný k vykonaniu konkrétnych prác, tieto vykonával s ostatnými spolupracovníkmi, takže je vylúčené, že za škodu vzniknutú nedodaním prác zákazníkom nesie zodpovednosť len on sám. Počas pôsobnosti vo firme tak isto zaškoľoval nových pracovníkov, preto nevidí dôvod, prečo by s tým mali navrhovateľovi vzniknúť nejaké zvláštne náklady. Na pojednávaní dňa 29.5.2014 uviedol, že žalobu zo strany navrhovateľa považuje za pomstu, nakoľko vie, že všetky zákazky boli odovzdané a navrhovateľovi nevznikli žiadne sankcie ani penále z prác, na ktorých pracoval. V čase jeho odchodu z pracoviska od navrhovateľa, pracovali u navrhovateľa aj iné osoby, ktoré mali geodetické vzdelanie, ktoré im umožňovalo ukončiť začaté zákazky. Z uvedených dôvodov žiada návrh zamietnuť.

Právny zástupca odporcu na pojednávaniach, ako aj v písomných vyjadreniach uviedol, že predmetný návrh, ktorým sa navrhovateľ domáha náhrady škody je nedôvodný. Tým, že odporca nenastúpil do práce síce porušil pracovno-právne predpisy, avšak nie každé porušenie právneho predpisu ma za následok vznik škody. Škoda, ktorej náhradu si navrhovateľ uplatňuje nie je škodou, ktorá je v priamej súvislosti s odporcovou absenciou na pracovisku. Nie je jasné, ako navrhovateľ výšku škody vyčíslil a nie je známe, ako k jej výške dospel znalec pri vypracovaní posudku. Bez ohľadu na to, ako by došlo k ukončeniu pracovného pomeru odporcu, navrhovateľ by rovnako mal náklady na hľadanie nového zamestnanca, jeho zaškolenia a tak isto by mal aj náklady voči štátnym inštitúciám súvisiace s jeho ukončením pracovného pomeru. Ku vzniku škody z titulu ušlého zisku u navrhovateľa v žiadnom prípade nedošlo. V konaní nebola preukázaná ani skutočná škoda. Ak by aj k nejakej škode došlo, nemožno preukázať, že túto odporca spôsobil úmyselne, preto žiada, aby súd návrh zamietol. Na pojednávaní dňa 29.5.2014 právny zástupca odporcu k navrhovateľovi vyčíslenej škode pozostávajúcej z cestovných náhrad uviedol, že takýto úkon urobil navrhovateľ prvý krát až v písomnom vyjadrení, a z tohto dôvodu vznáša námietku premlčania tohto požadovaného nároku, pretože doteraz vždy vyhľadávanie a zaškolenie nového zamestnanca bolo definované, ako počet hodín krát cena práce. Pokiaľ ide o skutočnosť vyhľadania a zaškolenia nového zamestnanca k tomu ešte uviedol, že tieto úkony, ak ich navrhovateľ považoval za dôležité, musel by ich urobiť bez ohľadu na to, či by odporca mal absenciu, alebo nemal absenciu. Pokiaľ ide o výhrady, že odporca nezaškoľoval nového zamestnanca poukázal na skutočnosť, že v čase absencie odporcu žiaden nový zamestnanec na pracovisku nebol. Z toho dôvodu

nebolo možné, aby niekoho vôbec zaškoľoval. Napokon takáto požiadavka zo strany navrhovateľa ani nebola vznesená, a napokon takáto požiadavka zo samotnej pracovnej zmluvy ani nevyplýva. Pokiaľ ide o nároky na náhradu škody titulom konzultácie s právnikmi, resp. titulom odhlasovania zo sociálnej a zdravotnej poisťovne, tak táto škoda nie je absolútne v žiadnej príčinnej súvislosti. Ďalej poukázal na to, že z listinného dôkazu ma vyplývať, že rokovanie s právnikom sa malo udiť cca 2 roky po skončení pracovného pomeru, čiže neexistuje absolútne žiadna príčinná súvislosť. Podmienkou uplatnenia ušlého zisku je vznik škody, a keďže škoda nie je žiadnym spôsobom preukázaná, pretože tak, ako krajský súd povedal, musia byť splnené všetky podmienky zodpovednosti za škodu, teda nie len zavinenie, ale musí byť splnená aj podmienka príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a zavinením odporcu. Pokiaľ ide o argumentáciu, že škoda mala vzniknúť v dôsledku platenia mzdy novému zamestnancovi, tak v zmysle zákonníka práce patrí zamestnancovi mzda a táto mzda by musela byť vyplatená bez ohľadu na to, či by odporca tých 20 - 21 dní bol v práci, alebo nebol. Vzhľadom na uvedené tvrdenie majú za to, že navrhovateľ počas celého konania nijakým spôsobom relevantne nepreukázal, že škoda, ktorú vyčíslil je v príčinnej súvislosti so zavinením odporcu a z toho dôvodu je absolútne nedôvodná a vzhľadom na neexistenciu škody neprichádza do úvahy ani náhrada na ušlý zisk. Napokon poukázal na to, že nijakým spôsobom nebolo preukázané, že dodatky, ktoré mali byť prijaté k Zmluvám o dielo, v ktorých ako zhotoviteľ vystupoval navrhovateľ boli prijaté práve z tohto dôvodu, že sa dostal odporca do omeškania práve z dôvodu absencie. Vzhľadom na uvedené považuje žalobu v celom rozsahu za nedôvodnú, a preto ju navrhol zamietnuť a priznať odporcovi v celom rozsahu náhradu trov konania.

Z Pracovnej zmluvy uzavretej medzi navrhovateľom, ako zamestnávateľom a odporcom, ako zamestnancom dňa 01.06.2000 vyplýva, že navrhovateľ prijal do zamestnania odporcu so zaradením do funkcie geodet od 01.06.2000 na dobu neurčitú bez skúšobnej doby s platom 8.000,- Sk mesačne. Odporca bol oboznámený s právami a povinnosťami a predpismi súvisiacimi s jeho pracovným zaradením. Z tejto zmluvy vyplýva, že pracovník je povinný podľa pokynu zamestnávateľa dohodnuté práce vykonávať osobne, svedomite a riadne v určenom čase, pričom práva a povinnosti zmluvných strán sa riadia Zákonníkom práce a ďalšími predpismi upravujúcimi ich pracovno-právne a mzdové vzťahy.

Zo písomného záznamu zo dňa 01.06.2000 vyhotoveného navrhovateľom vyplýva, že pracovnou náplňou odporcu, ako geodeta, vyplývajúcou z dojednaného pracovného pomeru a katalógu geodetických prác je vyhotovovanie geometrických plánov a grafických častí registra (register obnovenej evidencie pozemkov), ktoré bude vykonávať pod dohľadom a v súčinnosti so zamestnávateľom.

Z oznámenia o ukončení pracovného pomeru zo dňa 22.07.2003 adresovaného navrhovateľovi je zrejmé, že odporca týmto mu oznamuje ukončenie pracovného pomeru ku dňu 31.07.2003. Zároveň prehlasuje, že nemá voči nemu žiadne záväzky.

Z listu zo dňa 20.10.2003 označeného ako Skončenie pracovného pomeru výpoveďou, ktorý odporca adresoval navrhovateľovi vyplýva, že v zmysle § 67 Zákonníka práce podáva výpoveď z pracovného pomeru, ktorý vznikol na základe Pracovnej zmluvy zo dňa 01.06.2000. Pracovný pomer končí uplynutím výpovednej lehoty, t. j. ku dňu 31.12.2003.

Z Potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti vyhotoveného V. P. A. vyplýva, že odporca bol práceneschopný od 18.08.2003 do 01.10.2003.

Z Potvrdenia o dočasnej práceneschopnosti vyhotoveného MUDr. M. X. je zrejmé, že odporca bol práceneschopný od 13.10.2003 do 31.12.2003.

Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. XC/XXX/XXXX vyplýva, že navrhovateľ Q. V. sa proti odporcovi J. T. domáhal, aby súd určil, že ukončenie pracovného pomeru ku dňu 31.07.2003, ktoré mu odporca oznámil listom zo dňa 22.07.2003 je neplatné. Súd rozsudkom č. k. XC/XXX/XXXX - XX, ktorý právoplatnosť nadobudol dňa 30.07.2005 žalobu zamietol s konštatovaním, že výpoveď daná odporcom spĺňa zákonom stanovené podmienky a na jej platnosti nič nemení skutočnosť, že odporca podal opätovne výpoveď listom zo dňa 20.10.2003, nakoľko pracovný pomer medzi účastníkmi konania zanikol uplynutím posledného dňa výpovednej lehoty, t. j. 30.09.2003.

Zo Zmluvy o dielo č. 4/2001 uzavretej medzi Okresným úradom Humenné, ako objednávateľom a navrhovateľom, ako zhotoviteľom dňa 15.10.2002 vyplýva, že navrhovateľ sa zaväzuje spracovať register obnovenej evidencie pozemkov v k. ú. Jankovce do februára 2002. Z Dodatku k tejto zmluve zo dňa 05.05.2003 je zrejmé, že navrhovateľ objednané práce sa zaväzuje vykonať do 31.10.2003.

Zo Zmluvy o dielo uzavretej medzi Krajským úradom Prešov, ako objednávateľom a navrhovateľom, ako zhotoviteľom uzavretej dňa 28.01.1999 pod č. K.-XX/XX vyplýva, že navrhovateľ sa zaväzuje spracovať register obnovenej evidencie pozemkov v k. ú. Brekov do 30.11.2000. Z Dodatku k tejto zmluve zo dňa 03.03.2003 vyplýva, že lehota na dodanie týchto prác sa predlžuje do 30.06.2003 a na základe ďalšieho Dodatku k tejto zmluve z dňa 25.2.2004 sa lehota dodania prác predlžuje do 30.06.2005.

Zo Zmluvy o dielo č. K.-XX/XX zo dňa 03.03.2003 je zrejmé, že navrhovateľ ako zhotoviteľ sa zaväzuje pre objednávateľa Krajský úrad Prešov spracovať register obnovenej evidencie pozemkov v k. ú. Topoľovka do 30.11.2000. Z Dodatku k tejto zmluve zo dňa 06.06.2009 je zrejmé, že lehota na vykonanie dohodnutých prác sa predlžuje do 31.03.2005.

Súd za účelom zistenia, či navrhovateľovi vznikla škoda tým, že odporca od 21.07.2003 do 17.08.2003 nenastúpil do práce a nevykonával prácu stanovenú v pracovnej zmluve nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru ekonómia a manažment, odvetvie účtovníctvo, daňovníctvo a personalistika. Vypracovaním znaleckého posudku poveril znalca Ing. Ladislava Burkovského. Z posudku vypracovaného znalcom pod č. 12/2008 a z jeho dodatkov vyplýva, že v súvislosti s nenastúpením odporcu do práce vznikla navrhovateľovi škoda v celkovej výške 1.139,95 eur, ktorá pozostáva zo skutočnej škody vo výške 528,45 eur (náklady na vyhľadanie nového zamestnanca v sume 106,22 eur, náklady na zoznámenie sa so stavom rozpracovaných prác v sume 212,44 eur, náklady na zaškolenie nového zamestnanca v sume 183,223 eur, náklady na jednanie s právnikom v sume 26,55 eur) a ušlého zisku vo výške 611,50 eur (zisková prirážka v sume 499,96 eur a obvyklá nákladová položka vystupujúca do pridanej hodnoty v sume 111,53 eur).

Z vyjadrenia navrhovateľa zo dňa 12.5.2014 vyplýva, že navrhovateľ vyčíslil skutočnú škodu súvisiacu s absenciou odporcu ako cestovné dňa 16.8.2003 za účelom získania nového pracovníka z Humenného do Košíc v sume 51,79 eur, ako čas strávený dopravou a rokovaním v sume 26,56 eur, cestovné dňa 25.8.2003 na jednanie za účelom získania pracovníka z Humenného do Prešova v sume 46,16 eur a ako čas strávený dopravou a rokovaním v sume 26,56 eur, cestovné dňa 26.8.2003 za účelom získania nového pracovníka z Humenného do Strážskeho v sume 7,69 eur, ako čas strávený dopravou a rokovaním v sume 13,28 eur, cestovné dňa 10.9.2003 za účelom získania nového pracovníka z Humenného do Strážskeho v sume 7,69 eur, ako čas strávený dopravou a rokovaním v sume 13,28 eur, cestovné dňa 7.7.2005 za účelom získania nového pracovníka z Humenného do Michaloviec v sume 16,57 eur, ako čas strávený dopravou a rokovaním v sume 19,92 eur. Skutočnú škodu ďalej vyčíslil ako škodu vzniknutú tým, že bola novému zamestnancovi vyplatená za jeden mesiac mzda a súvisiace odvody v sume 600,64 eur, ako skutočnú potrebu času navrhovateľa ako zamestnávateľa pri zapracovaní, oboznámení nového pracovníka s pracovnou náplňou v počte 32 hodín v sume 212,44 eur. Spolu skutočná škoda bola vo vyjadrení vyčíslená v sume 1108,97 eur. Ušlý zisk navrhovateľ vyčíslil za dobu výpadku vo výkonoch produktívneho pracovníka za obdobie od 21.7.2003 do 1.10.2003, kedy nastúpil náhradný pracovník za 51 pracovných dní násobených počtom 8 hodín, spolu 408 hodín á 600,- Sk, teda spolu 693,14 eur. Spolu bola celková škoda vyčíslená v sume 1802,11 eur. Navrhovateľ vo svojom vyjadrení ďalej uviedol, že čiastočné späťvzatie nemožno hodnotiť ako neúspech navrhovateľa, ale ako jeho ústretový krok, preto požaduje uhradiť škodu v sume 1139,95 eur. Súčasťou vyjadrenia navrhovateľa zo dňa 12.5.2014 boli aj čestné prehlásenia od L. M.Y., J. H.Š. S. P. J. Q. Q., ktoré neboli datované a ktorými tieto osoby potvrdili, že ich navrhovateľ v mesiaci august a september 2003 navštívil a konzultoval možnosť nastúpenia do pracovného pomeru vo firme navrhovateľa, nakoľko jeho zamestnanec má neospravedlnenú absenciu a nemôže tak dodržať stanovené termíny ROEP. K vyjadreniu boli taktiež priložené evidencie odoslaných faktúr za rok 2002 a rok 2003 ako aj príjmové pokladničné doklady.

Podľa ust. § 81 písm. b/ Zákonníka práce, zamestnanec je povinný najmä byť na pracovisku na začiatku pracovného času, využívať pracovný čas na prácu a odchádzať z neho až po skončení pracovného času.

Podľa ust. § 179 ods. 1 Zákonníka práce, zamestnanec zodpovedá zamestnávateľovi za škodu, ktorú mu spôsobil zavineným porušením povinností pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním. Zamestnávateľ je povinný preukázať zamestnancovo zavinenie okrem prípadov uvedených v § 182 a 185.

Podľa ust. § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Občianský zákonník nedefinuje pojem skutočnej škody a ušlého zisku. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, tj. peniazmi, a je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (porovnaj R 55/1971, s. 151).

Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedenie veci do predchádzajúceho stavu (R 55/1971, s. 153).

To, čo ušlo (ušlý zisk), je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971, s. 152).

Podľa ust. § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka, škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

Zákonník práce v ustanovení § 81 exemplifikatívne vymenováva základné povinnosti zamestnancov. Ich porušenie sa považuje za porušenie pracovnej disciplíny, ktoré môže mať za následok uloženie sankčného opatrenia. Základnou povinnosťou zamestnanca je byť na pracovisku na začiatku pracovného času, využívať pracovný čas na prácu a odchádzať z neho až po skončení pracovného času.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že odporca úmyselným nedostavením sa do práce hrubo porušil jednu zo základných povinností zamestnanca byť počas pracovnej doby na pracovisku a vykonávať práce zadané zamestnávateľom. Skutočnosť, že v období od 21.07.2003 do 17.08.2003 sa na pracovisku nezdržiaval a neplnil pracovné povinnosti odporca potvrdil vo výpovedi, kde uviedol, že o udelenie dovolenky zamestnávateľa písomne nepožiadaval a skutočnosť, že si berie dovolenku zamestnávateľovi oznámil ústne a na túto nastúpil aj napriek jeho nesúhlasu. Takéto konanie odporcu je potrebné vyhodnotiť ako zavinené porušenie povinností pri plnení pracovných úloh, z ktorého možno vyvodiť zodpovednosť odporcu ako zamestnanca za škodu spôsobenú takýmto konaním. Odporca dňa 22.07.2003 navrhovateľovi doručil oznámenie o ukončení pracovného pomeru ku dňu 31.07.2003 a následne navrhovateľovi oznámil, že pracovný pomer končí výpoveďou podľa § 67 ZP k 31.12.2003.

Z rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. XC/XXX/XXXX súd zistil, že pracovný pomer odporcu u navrhovateľa zanikol uplynutím výpovednej lehoty dňa 30.09.2003. Tým, že odporca nenastúpil do práce v období od 21.07.2003 do 17.08.2003 bez toho, aby mu bola udelená dovolenka, pričom bol upozornený na následky absencie v zamestnaní spôsobil úmyselne navrhovateľovi škodu. Škoda navrhovateľa v tomto prípade predstavuje náklady vynaložené na vyhľadanie nového zamestnanca, na zoznámenie sa so stavom rozpracovaných prác, náklady súvisiace so zaškolením nového zamestnanca, náklady na jednanie s právnikom, pričom súd sa s výškou skutočnej škody stotožnil so záverom znaleckého posudku, v ktorom bola vyčíslená skutočná škoda vo výške 528,44 eur. Skutočná škoda navrhovateľa pozostáva z jednotlivých čiastkových položiek, ktoré predstavujú náklady vyvolané konaním odporcu. Jednotlivé položky tvoriace skutočnú škodu navrhovateľa pozostávajú z nákladov na vyhľadanie nového zamestnanca v sume 106,22 eur, nákladov na zoznámenie sa so stavom rozpracovaných prác v sume 212,44 eur, nákladov na zaškolenie nového zamestnanca v sume 183,223 eur a nákladov na jednanie s právnikom v sume 26,55 eur.

Súd dospel taktiež k záveru, že u navrhovateľa došlo k ušlému zisku, ktorý znalec vyčíslil v sume 611,50 eur. Ušlý zisk v tomto prípade predstavuje ziskovú prírážku v sume 499,96 eur a obvyklé nákladové položky vystupujúce do pridanej hodnoty v sume 111,53 eur.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa mohlo právo vykonať po prvý raz.

Súd prihliadol aj na námietku premlčania vznesenú odporcom proti vzniknutej škode pozostávajúcej z cestovných náhrad. Súd však konštatuje, že nárok navrhovateľa nie je premlčaný, nakoľko navrhovateľ nerozšíril svoj podaný návrh o ďalšie náklady, ktoré by mu vznikli v súvislosti s nenastúpením odporcu do zamestnania, ale len špecifikoval svoje náklady. Pri výške vzniknutej skutočnej škody súd vychádzal hlavne zo znaleckého posudku a nejde teda o uplatnenie iného nároku, preto súd námietke premlčania nevyhovel.

V danom prípade bolo v konaní preukázané, že navrhovateľovi vznikla škoda v sume 528,44 eur a ušlý zisk v sume 611,53 eur. Škoda, ktorá navrhovateľovi vznikla, ako aj ušlý zisk, by navrhovateľovi nevznikli, ak by si odporca plnil svoju základnú povinnosť vyplývajúcu z pracovného pomeru. Neplnenie jeho povinnosti bolo spôsobené jeho úmyselným konaním, nakoľko odporca aj napriek nesúhlasu navrhovateľa do práce nenastúpil. Konanie odporcu je v príčinnej súvislosti so vznikom škody a ušlého zisku, nakoľko, ak by si odporca plnil svoje povinnosti nedošlo by ku vzniku škody a ušlého zisku. Na základe uvedených skutočností, súd žalobe vyhovel a zaviazal odporcu uhradiť navrhovateľovi sumu 1139,94 eur.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 3 O.s.p., v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Podľa § 151 ods. 3 O.s.p. súd rozhodnutie o trovách konania ponechal na samostatné rozhodnutie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove, prostredníctvom tunajšieho súdu.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty preto, že sa odvolateľ spravoval nesprávnym poučením súdu o lehote na podanie odvolania. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania, alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do 3 mesiacov od doručenia.

V podanom odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods.1 O.s.,p.; Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.